

Risâle-i Nur'un makamı

Mustafa Bey: “Mücedditler ne zaman gelirler ve ne görev yaparlar? Risâle-i Nûr'un dindeki makâmı nedir?”

Her yüz yılda bir Müceddid-i Dîn geleceğine dayalı bir Peygamber (asm) müjdesinin varlığı ve sıhhati konusunda hiç kimsenin şüphesi yok.¹ Âhırzamanda bir mehdînin geleceğine dayalı rivâyetler de sahih.² Hattâ Bedüzzaman'ın ifâdesiyle Cenâb-ı Hakkın, her asırda bir nev'î mehdiyet vazifesini yapacak müceddidleri gönderdiği de muhakkak.

Ancak bunlarla ilgili rivâyetlerin bir kısmının müteşâbih olması, bir kısmının da ısrarla sadece siyâsî birer makam olarak yorumlanması çabaları, ifrat ve tefrit fikirleri doğurmuş. Bazıları bu makamları tamamen inkâr ederken; bazıları da Peygamberlerden beklemediği ve görmediği güç ve kudreti bu makam sahiplerinden bekleyen bir anlayış içine girmiş. Oysa Bedüzzaman'ın mesleği ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat mesleğidir. Bu meslekte ifrat ve tefrit yoktur, abartılı yorumlar yoktur.

Resûlullah Efendimiz'in (asm) müjde ettiği şekilde, her yüz yılda bir “Müceddid-i Dîn” geleceğine dayalı haber vahiy kaynaklı. Bunda şüphe yok. Ama bu siyâsî bir makam değil. Bunda da şüphe yok. Mehdiyet mes'elesi de siyâset öncelikli bir mes'ele değildir. Zâten kelime olarak “müceddid” de, “mehdiyet” de İslâmiyetin özü olan “Tevhid” ile çok yakın irtibatı bulunan kavramlardır. Yani her iki kurum için de ana temâ Tevhiddir. Peygamberler de hep Tevhid İnancını yerleştirmeye çalışmışlardır. Çünkü nedense sarsılan inanç hep Tevhid inancı olmuştur. Tevhid inancı sağlam olan milletler hep ayakta kalmışlar ve güçlü olmuşlar. Çünkü Allah'ın bir olduğuna, her yerde hâzır ve nâzır olduğuna inanan ve Allah korkusunu yüreğinde duyan milletler hiç değilse kötü çıgırlardan ve ahlâksızlıklardan uzak kalmışlardır.

İslâm Tarihi boyunca da müceddidlerin hemen hepsinin Tevhid öncelikli vazîfelerle geldiklerini görüyoruz. Çünkü Tevhid dini için, Tevhid esasının ve inancının sağlamlığını temin etmek ve sıhhatini korumak önemli bir görevdir. Müceddidler, çağlarında dinin yıpranma alanına göre bazen kalbî bir yol açarak tasavvuf sâhasında; bazen akıl, ilim ve hikmet yoluyla fıkıh veya kelâm sahasında tecdid ve içtihad vazîfelerini yürütmüşlerdir. Hemen çoğu yaşadıkları devirlerdeki siyâsetin

gazabına uğramışlar, en azından lütuf görmemişler, anlaşılmamışlardır. Meselâ İmam-ı Azam Ebû Hanîfe ve Ahmed b. Hanbel gibi nice Müçtehitler hapisanelerde çile doldurmuşlar. Fakat hepsi de çağlarından sonra ümmet tarafından kabul görmüş, başa taç edilmiştir.

Çünkü İslâmiyetin korunması bizzat Cenâb-ı Hakkın taahhüt ettiği bir meseledir. Cenâb-ı Hak, “Muhakkak Zikr’i biz indirdik; onun koruyucusu da elbet biziz”³ buyurarak, Kur’ân’ın ve Kur’ân’dan beslenen Tevhid İnancının ve İslâmiyetin bizzat taraf-ı İlâhîce muhafaza altına alındığını beyan etmiştir. Peygamberler dönemi kapandığına göre; Tevhîd İnancının muhafazasının, kendisine vazîfe verilen Muhakkik ve ehil âlimler eliyle yapılacağı noktasındaki haberler elbet âdetullah’a da uygundur. Bu Muhakkik âlimlerin, âdetullaha uygun olmayan güç ve kudret ile donatılmış olacağı tarzındaki telâkkîler ile bu müessese gölgede bırakılmaya çalışılmamalıdır. Zîra mehdîyetle ilgili müteşâbih rivâyetlerde, âdetullaha ve teklif sırrına uygun düşmeyen kanaatler ve telâkkîler, meselâ mehdinin akşamdan sabaha bütün âlemi ıslâh edeceği şeklindeki yaygın ve yanlış kanaat, kimi çevrelerce mehdîyetin inkârına sebep teşkil edebilmiştir. Oysa Bedüzzaman’a gelinceye kadar böyle müteşâbih haberler doğru yorumlanabilmiş olsaydı, mehdîyetin inkârına da kapı açılmazdı.

Tevhid inancına bağlılığı ve teslimiyeti sarsılmış bir asırda gelen Risâle-i Nûr da bütün mesâisini îman esasları üzerinde yoğunlaştırmış, îman bayrağını yeniden gönül burçlarına dikmiştir. Said Nursî Hazretleri (ra) Risâle-i Nûr’un vazifesini şöyle tanımlar: “Risâle-i Nur, sâir ulemânın eserleri gibi yalnız aklın ayağı ve nazarıyla ders vermez ve evliyâ misillû; yalnız kalbin keşif ve zevkiyle hareket etmiyor; belki akıl ve kalbin ittihat ve imtizâcî ve ruh ve sâir letâifin teâvünü ayağıyla hareket ederek evc-i âlâya uçar. Taarruz eden felsefenin değil ayağı, belki gözü yetişmediği yerlere çıkar, hakâik-i îmâniyeyi kör gözüne de gösterir.”⁴ Müellif-i Muhterem Risâle-i Nûr’un; Tevhid hakikati için, tasavvur değil, tasdik; teslim değil, iman; marifet değil, şehâdet ve şuhud; taklit değil, tahkik; iltizam değil, iz’an; tasavvuf değil, hakikat ve dâvâ değil, dâvâ içinde burhan olduğunu beyan eder.⁵

Felsefenin kör gözü iman hakikatleri ile aydınlanmadıkça Risâle-i Nur vazifesini bitirmeyecek ve devrini tamamlamayacaktır. Risâle-i Nur ile imanlarını kurtaranların, başkalarının imanlarının kurtulmasına hizmet etmeyi bir vicdan ve fitrat borcu bilmeleri, vefa ve sadakat duygularının kendilerine yüklediği bir görevdir.

Risâle-i Nur, Kur’ân’ın iman hakikatlerini bildiren ayetlerini çağdaş bir üslûp içinde izah eden bir Kur’ân tefsiridir, İslâmiyeti çağımızın anlayacağı bir dil ile yeniden

yorumlayan bir din yenileyicisidir. Müellif-i Muhterem Bedüzzaman Said Nursî, dinde Müceddiddir ve Mehdîdir. Hiç mübalâğa etmiyoruz. Delil isteyenî, Risâle-i Nûr'un iki kapağını açmaya dâvet ediyoruz.

Dipnotlar:

1- Ebû Dâvûd, Melâhim, 1.

2- Feth'ül-Kebîr, 2/143.

3- Hicr Sûresi, 15/9.

4- Kastamonu Lâhikası, 13.

5- Mektûbât, 365.